

383. Linga, Överjärna sn, Öknebo hd.

Litteratur: R. Dybeck, Runa (fol.) 1, s. 42; B. Schnittger i Fornvännen 1912, s. 20.

Den enda uppgiften om ännu en runsten på Linga hed, utom den förut behandlade Sö 352, härrör från Dybeck, som meddelar följande: »Sent på hösten innevarande år [trol. 1867] uppdagade jag vid ett tillfälligt besök i smedjan vid Skedvi tre stycken af en runsten, hvilka der voro inmurade i härden. Närvarande gamle rättaren And. Gust. Holm upplyste att de, jämnte ett tredje som blifvit inlagdt inuti muren, skulle vara delar af en å Linga hed befintlig runsten, hvilken han och förr nämnde Olof Eriksson för omkring tolf år sedan sprängt. — Anders följde mig nu till heden, der vi länge letade efter stenen. Fyra dittills icke kände liggande bauta-stenar kommo vid anställda gräfningar i dagen, men runstenen, hvilken skulle finnas sydostligt från den reste, hittades icke. Dock sade sig gubben vara säker på att, derest ej andre bortfört stenen, vid noggrannare letning finna honom, helst han flere gånger visat »runingen» för sin hustru. — Det behållna af inskriften:

... **ain** : ... **runo · uas** × ...

Ordet **uas** står i ändan af en slinga, som der slutar med en knorr. Det öfriga och troligen märkligaste af inskriften har säkert varit ristadt på fri hand inom slingan, och är således för alltid bortskrapadt med smedstänger och annat.»